

Afløsning af de i den kommunale Skatte-lovs § 10—14 indeholdte Regler.

Man skal angaaende de Ændringer, der har været foreslaaet i disse nye Erhvervs-skatteregler, bemærke følgende:

1) Af de samvirkende Sogneraadforeninger og af Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse er der — jfr. de som Bilag 3 og 4 aftrykte Skrivelser — udtalt Ønske om, at det med Hensyn til Erhvervsbeskatning af et Aktieselskabs Bestyrelsesmedlemmer, Direktører m. v. slaas fast, at den Kommune, hvor Selskabets Virksomhed foregaar, faar Ret til Skatten, selvom vedkommendes Virksomhed som Bestyrelsesmedlem eller Direktør foregaar i en anden Kommune. Da det imidlertid ved en fornylig afsagt Højesteretsdom udtrykkeligt er statueret, at de tilsvarende Erhvervs-skattebestemmelser i den oprindelige Lov af 20. Marts 1918 § 1 ikke kan forstaaes som betingende Kommunens Ret til at tage Erhvervsskat af et Aktieselskabs Bestyrelsesmedlemmer af, at vedkommendes Virksomhed som Bestyrelsesmedlem foregaar i selve Kommunen, har Ministeriet ikke fundet det nødvendigt at foretage nogen Ændring i den af de nævnte Foreninger ønskede Retning, idet det efter den faldne Højesteretsdom formentlig kan betragtes som tilstrækkeligt fastslaet, at den Kommune, hvor Aktieselskabets Virksomhed finder Sted, har Ret til at erhvervsbeskatte Selskabets Bestyrelse og Direktører, selvom disses egen Virksomhed foregaar andendets.

2) Af de samvirkende Sogneraadforeninger og af Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse er der endvidere udtalt Ønske om, at der med Hensyn til Fordelingen af Erhvervsskat, naar Erhvervsvirksomheden foregaar i flere Kommuner, indføres bestemte Fordelingsregler f. Eks. efter udbetalt Arbejds løn o. l. Indenrigsministeriet har for at imødekomme dette Ønske i Lovforslagets § 6, 5. Stykke foreslaet, at Fordelingen saavidt muligt skal finde Sted under Hensyntagen til tilsvarende Regler, som er fastsatte i den kommunale Skattelovs § 18 for Fordeling af et Aktieselskabs Skat.

3) I Følge § 3, 2. Stykke i Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920 kan et Dødsbo, der driver Erhvervsvirksomhed eller oppebærer erhvervsskattepligtig Indtægt, kun ansættes til Erhvervsskat, naar »Dødsfaldet ligger forud for det sidste Kalenderaar før Ligningens Foretagelse«. Denne Bestemmelse medfører, at det som Regel vil være

umuligt at inddrage et Dødsbo, der fortsætter afdødes Virksomhed, under Ligning til Erhvervsskat, idet Boet normalt vil være afsluttet, naar den stillede Tidsbetingelse foreligger opfyldt. Man har derfor foreslaet denne Betingelse for Boets Skattepligt ophævet, saaledes at Boets Erhvervsskattepligt indtræder med selve Erhvervsforholdets Begyndelse for Boets Regning, jfr. ogsaa Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 6, 2. Stykke, der lader Skattepligt for Dødsboer, der fortsætter afdødes Næring, indtræde fra den 1. i den efter Dødsfaldet følgende Maaned; denne sidstnævnte Lovbestemmelse foreslaas samtidigt ophævet (se Forslagets § 17).

4) Efter Erhvervsskattebestemmelserne — saavel i Loven af 1. Marts 1920 som i nærværende Forslag, jfr. § 7, 1. Stykke, — er det en Betingelse for at inddrage en Person under Erhvervsskattepligten, at Erhvervsforholdet har bestaaet ved Skatteaarets Begyndelse *samt i det forud herfor liggende Regnskabsaar eller i en Del af dette*. Dette har sin Grund i, at der til Brug ved Erhvervsindtægts Ansættelse bør foreligge en afsluttet Regnskabsperiode, idet Ligningsmyndighederne ellers vilde være henvist til at anslaa Indtægten ganske skønsmæssigt. For at forebygge dette blev den nævnte Betingelse for Paa-ligning af Erhvervsskat i sin Tid foreslaaet af Skattelovskommissionen, men Bestemmelsen har paa den anden Side til Følge, at Erhvervskommunen gaar Glip af Erhvervsskat for en eller flere Regnskabsperioder. Bestemmelsen tiltrænger derfor som Supplement en Regel om, at Erhvervsskattepligten da paa den anden Side ogsaa bestaar et vist Tidsrum efter Erhvervsforholdets Ophør. Man har derfor i Lovforslagets § 8, sidste Stykke, bragt i Forslag, at Forpligtelsen til at betale Erhvervsskat først skal ophøre ved Udgangen af det Skatteaar, i hvilket Erhvervsforholdet ophørte at bestaa, i Stedet for — som efter de nugældende Regler — ved Udgangen af Maaneden.

Bortset herfra er der ikke foreslaet Ændringer i Erhvervsskatte reglerne i Lov 1. Marts 1920.

Til § 11.

Medens Skattelovens Regler om Selskabers Skattepligt til Staten er affattede saaledes, at Skattepligten paahviler ethvert Selskab, hvis Medlemmer *ikke alle* hæfter solidarisk uden Begrænsning, er i Følge Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 16